உ

சிவமயம்

அரியாலையூர் அமரர்

திரு யோகீஸ்வரன் சிற்றம்பலம்

உரிமையாளர்: *V.G.Merchants*

அவர்களின்அமரத்துவ

யோகதீபம்

17.04.2000

In loving memory of

The Late Mr Yogieswaran Sittampalam

சமர்ப்பணம்

எம் விழிநீர் நிறைந்த காணிக்கை

எமது குடும்பத்தின் குலவிளக்காகவும் எங்கள் இல்லத்தின்
யோக தீபமாகவும் மிளிர்ந்த அரியாலையைச் சார்ந்து
கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகவும் லண்டன் மாநகரை
வதிவிடமாகவும் கொண்டு 18-03-2000 அன்று சிவசாருப்பியப்
பேற்றினைப் பெற்றுக் கொண்ட அமரர் திரு யோகீஸ்வரன்
அவர்கள் மனோதத்துவ நிபுணரும் வைத்திய கலாநிதியுமான
திரு ஆறுமுகம் சிற்றம்பலம் திருமதி புவனேஸ்வரி
தம்பதியினர்களின் தலைப்புதல்வராவார்.
அவர்கள் தம் ஆத்மா இறைவன் திருவடிதனில் நித்திய
ஆத்மசாந்தி பெறவேண்டும் என வெளியிடப்படும் யோகதீபம்
என்னும் இந்த நினைவு மலர் அமரர் தம் பாதங்களுக்கே
எம்விழிநீர் நிறைந்த காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

பாசம் நிறைந்த
தந்தை, தாய், மனைவி, மக்கள், சகோதரர்கள், சகோதரி,
மாமன்மார், மாமிமார், மைத்துனியர்.

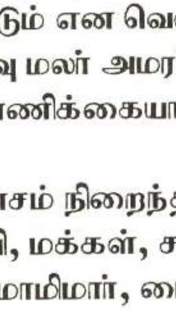

உ

சிவமயம்

ஓம் சித்தி விநாயகர் துணைபுரிக

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும் ஆதலால்
வானோரும் ஆனை முகத்தானைக் காதலால்
கூப்புவர் தம்கை

சித்தி விநாயக அற்புதனே - என்றும்
தீராத விக்கினம் தீர்ப்பவனே
ஆராத இன்பம் அருள்பவனே
சீரடியார் துயர் களைபவனே
வேழமுகத்தொடு வந்தவனே
நூல்வேதத்தின் உட்பொருளானவனே
பார்வதி தனையா கணநாதா
பரம தயாள சர்வேசா
பிரணவப் பொருளே ஐங்கரனே
சரண கமல மருள் சங்கரனே
பேரின்ப வீட்டினைத் தந்தருள்வாய்
ஏரேறும் பெருமான் திருமகனே.

தேவாரம்

ஐயினால் மிடறடைப்புண்டாக்கை விட்டு
ஆவியர் போவதுமே அகத்தார் கூடி
மையினால் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி
மயானத்தி லிடுவதன் முன் மதியஞ் சூடும்
ஐயனார்க் காளாகி அன்புமிக்கு
அகங்குழைந்து மெய்யரும்பி அடிகள் பாதங்
கையினால் தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்னாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.

உ

சிவமயம்

அமரர் திரு சிற்றம்பலம் யோகீஸ்வரன் அவர்கள்

அன்னை மடியில்
27.03.1954

அரணடியில்
18.03.2000

திதி நிர்ணய வெண்பா

தீதிலாத பிரமாதி வருடச் சிறந்த பங்குனித் திங்களதில்
மேதினியில் பூர்வபக்க சதுர்த்தசியில் - நீதியுயர்
நிறைகுணத்தோன் யோகீஸ்வரன் லண்டனதில்
இறையடி இயைந்த திதிகாண்

உ

விநாயகர் வணக்கம்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கலந்து

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

களியானைக் கன்றைக் கணபதியைச் செம்பொன்
ஒளியானைப் பாரோர்க்குதவும் - அளியானைக்
கண்ணுதலும் கைத்தலங் கூப்புவதும் மற்றவன்தாள்
நண்ணுதலும் நல்லார் கடன்

திருச்சிற்றம்பலம்

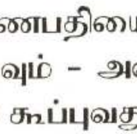

திருவாசகம்

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சேல் என்பா ராரிங்கு
பொருளா வென்னைப் புகுந்தாண்ட
பொன்னே பொன்னம்பலக் கூத்தா
மருளார் மனத்தோடுனைப் பிரிந்து
வருந்துவேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேற்
செத்தே போனாற் சிரியாரோ

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளம்
குளிர என் கண் குளிர்ந்தனவே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லை
சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வில்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தம தானசற் குணநேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தக ஞானசத் தினி பாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளே

அபிராமிப் பதிகம்

தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனம் தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம் தரும் நல்லனவெல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

அமரர் சிற்றம்பலம் யோகீஸ்வரன் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

சைவமும் தமிழும் தழைத்திடும் யாழ்நகர், எழில்மிகு அரியாலையூரில் பிறந்த மனோதத்துவ நிபுணர், வைத்திய கலாநிதி திரு ஆறுமுகம் சிற்றம்பலம் புவனேஸ்வரி தம்பதியினருக்கு இறையருளால் கிடைத்த தலைத்தவப்பிள்ளை யோகீஸ்வரன் என்போன் கூடியே பிறந்த ஜெகதீஸ்வரன், நகுலேஸ்வரன், கணேஸ்வரன், கேதீஸ்வரன், தயாளினி ஆகியோரின் உடன்பிறப்பாகி ஆரம்பக்கல்வியை கொழும்பு றோயல் கல்லூரியிலும், பின்பு உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இளமையிலேயே இலண்டன் மாநகருக்கு புலம் பெயர்ந்து சென்றாலும் இறை பக்தியும் ஊக்கமும் உள்ளவராக திகழ்ந்து பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டு நிறை செல்வத்தை ஈட்டிக்கொண்டார்.

1982ம் ஆண்டில், அரியாலையைச் சேர்ந்த திரு திருமதி காசிப்பிள்ளை தம்பதியினரின் சிரேஸ்ட புதல்வி புஷ்பலதாவை திருமணம் செய்த பயனால் முக்கண்கள் ஒப்ப கலைவாணி, கோபி, லட்சுமி என்னும் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தார்.

யோகி அவர்கள் சிறந்த இல்லத்தலைவனாகவும், பாசம் நிறைந்த தந்தையாகவும், இனிய புகழ் பூத்த பெற்றோருக்கு அருமை பெருமை மிக்க தலைப்புதல்வனாகவும் பாசமிக்க தாய்மாமன்மாருக்கும் மாமிமாருக்கும் அருமையுள்ள மருமகனுமாவார். நண்பர்களுக்கு சிறந்த நண்பனுமாகி, தூய உள்ளமும் நடுநிலைக் கொள்கையும் யாருக்கும் உதவும் மனப்பண்பும், கடுஞ்சொல் இன்மையும் ஒருங்கே கூடிய சிறப்போடு வாழ்ந்தார்.

சிறந்த இல்லத் தலைவனை இழந்த சோகநிலையில் துணைவியாரும் பாசத் தந்தையை இழந்த நிலையில் பிள்ளைகளும், தலைப்புதல்வனை இழந்த நிலையில் பெற்றோரும், மற்றும் உற்றார் உறவினர் நண்பர்களும் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து நிற்கிறார்கள்.

அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக இறைவனைக் கண்ணீரோடு
பிரார்த்திப்போமாக.
சாந்தி சாந்தி சாந்தி

தாய் தந்தை இரங்கல்

ஆருயிர் மைந்தனே - எங்கள்
அருட் பெரும் ஜோதியே
காலனவன் பறித்து விட்டான் - எங்கள்
காவியத்தை எடுத்து விட்டான்
பாவிகள் நாம் தவிக்கின்றோம் - இந்த
பாரினிலே பாதையின்றி
நீதியிலே உனக்கு நிகரேதும் இல்லையய்யா

மூத்த மைந்தனும் நீ ஐயா
எம் முதுகெலும்பும் நீ ஐயா
முந்தி விட்டாய் எம்மையெல்லாம்
வென்று விட்டாய் இதயமெல்லாம்
நாம் செய்த பாவமோ
நீ செய்த புண்ணியமோ
விதி செய்த சதியோ
விண்ணுலகு ஏகி விட்டாய்
நித்தம் நித்தம் உன் நினைவால்
நெஞ்சமெல்லாம் வேகுதையா
நின் ஆத்மா சாந்தி பெற
நேசனடி வேண்டுகின்றோம்.

உ

சிவமயம்

என் கண்ணிறைந்த மன்னவரே

என் ஆருயிர் நாயகனாய் வந்த செல்வரே
முன் செய்த தவமெனவே வாழ்ந்து வந்தேன்
உன் துணையால் கண்ட மக்கள் மூவரோடு
நின் பிரிவால் வாடுகிறேன் இனித்துணையாரோ

கண்போல் என்னைக் காத்து வளர்த்த செல்வரே
விண் செல்ல வந்த விதியென்ன என்மன்னவரே
கண்ணிறைந்த என் மன்னவரே என் ஐயா
புண்ணாகி உள்ளம் புலம்பியல்லோ நிற்கின்றேன்

வண்ண மலரெனவே எனை வாடாது காத்தாய்
பெண் அபலையானேனே நின்பிரிவால் துடிக்க
கண்ணுதலான் திருவடியில் தினமும் வீற்றிருந்து
அண்ணலவன் சேவைதனில் ஆத்ம சாந்தி பெறுவாயே

பாசமுள்ள அன்பு மனைவி
புஷ்பலதா

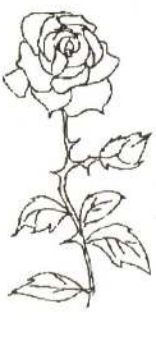

My Appa

When I first found out that you died I could not believe it. My first word was "What?". Then I just sat there in shock. During these past two weeks people have been coming and going and they have made me realise that you have really gone - and I know it is to a better place.

When I was in school, my friends gave me a prize for being the best money-lender and homework-lender. I used to give my friends whatever they wanted and help them with whatever they needed. I got that good habit from you I think. You used to help anyone with any of their problems and that quality must have rubbed off on me.

The house is very different without you. You used to throw parties and give people dinners and I enjoyed that.

Although you have gone to a better place you are still alive in my heart. I will never forget you because you have been a part of me for 17 years, and you will be for the rest of my life. I miss you very much Appa and I will always love you. May you rest in peace!

Your loving daughter
Vanee

My Appa

After you died, it was a big shock and I could not believe it. To me you are still alive. I still remember the times we watched wrestling and football together and sadly we can never do it again physically, but mentally you will still be there with me watching it. You will be remembered in my heart and mind and never be gone. It's sad that you will not see me through my birthdays, GCSEs, A levels etc.

I still remember when you took me to cricket matches. I will try and do very well in my studies and in life for you Dad!

May you rest in peace!
From your loving son
Gobi

Dear Dad

I miss you very much. You are the best Dad in the world and I love you so much. I cannot believe that you are dead.

Love and kisses
from your best daughter
Luxsmie

Perianna

As children I will always remember our constant arguing and petty fighting which is typical of most kids.

As we grew up we always had a strong opinion on any subject and if we couldn't get a job done, you knew a man who could!
Your generosity was paramount in good times and you always put others first. What are we going to do when the car breaks down? You will be sadly missed by all of us.

Your loving brother
Jega Sittampalam(Sinnathambi)

My Perianna!

He was my eldest brother who is being missed greatly. Life dealt him some very bad hands but he gave it a good go. He lived his life as he wanted to and enjoyed it. He loved his food.

He was a very generous person who put himself out when asked for by his family and friends as much as he could, if not more. I did not have much contact with him lately since my work took me to Southampton and I regret it now.

I remember the wonderful and carefree times we had together at home in Sri lanka sleeping together in one bed, me in the middle with Perianna on one side Sinnanna on the other; all of us boys playing cricket in the garden and around our house with our neighbours; the beautiful times we had during the Royal- Thomian cricket matches.

He was there for me whenever I needed help on my car and found me jobs at garages during my student days. He would lend me his car to go out with my friends although I was a young teen and in my early twenties. I remember the number of times he lent me his brand new Mercedes Benz with which I impressed all my friends. He always gave me whatever I asked of him whenever it was and now my Perianna has been taken away from me and my family!

I am very sad and I will always miss him.
Naguleswaran Sittampalam
(Kutti)

Dearest Perianna!

It is difficult to accept that you are no longer with us. There will be a huge void in my life now that you are gone. You were my oldest brother who always looked out for me. You were always there when we needed you. I know that there were so many things you did for us that we took for granted and now we'll never have the chance to repay you.

At night I think about the times we spent together as a family in Sri lanka playing cricket, karam etc... waiting for Appa to come home from work. I was only a little boy then but I remember them as if they were yesterday.

We were very different characters - I was so much more serious and you were always so light-hearted. You were always so social and would share your good fortune with everyone however big or small.

So goodbye big brother! You will always be remembered and greatly missed.

Dr. Ganeshwaran Sittampalam (Baba)

Yogie - My Big Brother

As brothers we were not close in communication, but always in thought. He was a very kind person, who was always willing to help people out.

I worked with him for a few years, during which time I got to know him more as a person and saw the many good things he did for me and others.

I shall miss him sadly, and still it feels unbelievable that he has gone. But I know he will never be forgotten in my memory.

Kethes Sittampalam (Kulanthai)

Yogeswaran Sittampalam - Perianna, My big brother

He was a man that enjoyed the good things in life and he liked to share them with everyone. He liked to give and in some ways may be that was his hindrance. He would always try and help people even when he was not in a position to, and I know it upset him when he couldn't.

I know people see him as very different from our father but in some ways they are very much the same. They both would always give at whatever cost and who can better that quality? I realise now how special he really was and how little his qualities were truly appreciated. He was such a gentle man just like our Appa is.

He did not mind holding himself back in order to help others and he lived each day as he wanted to. We did not always see eye to eye, but even if we disagreed I know I could have asked him for anything and he would have given it to me if he could.

When I see his face in my mind now, I always see him with a smile as that was his natural way, the way he wanted to be. His physical heart was weak, but his spiritual heart was strong. He was a man that loved and believed in family and I hope in his peace he knows how much we all love him.

Perianna has been there all my life. I did not expect to lose him so soon, and though he has been taken from us, his spirit and love will always be with me in my heart. I will spend the rest of my life missing him.

Thayalini Sittampalam.

எங்கள் யோக தீபம்

எங்கள் குடும்பங்களின் யோக தீபமே
எங்கள் மீது அளப்பரிய பாசத்தைப் பொழிந்த சுடரே
உயர்ந்த பண்பையும் திறமைகளையும் கொண்ட மணி விளக்கே
நீ எங்கு சென்றாயோ? ஏன் இந்த அவசரமோ?

உன் பேரிழப்பால் நாம் அனைவரும் பேரதிர்ச்சிகுள்ளாகி சிக்கித் தவிக்கிறோம். எமது இல்லங்களில் யோக தீபம் என விளங்கிய மருமகன் நாமம் என்றென்றும் எம்மனங்களில் இறுதிவரை நிலைத்து நிற்கும். எம்பெருமான் திருவருளால் உன் ஆத்மா, நித்திய சாந்தி பெற கண்ணீரோடு பிரார்த்திக்கிறோம்.

பாசம் நிறைந்த தாய்மாமன்மார்கள்
தாமோதரம்பிள்ளை, வீரசிங்கம்
முத்துக்குமாரசாமி, தர்மலிங்கம், விபுலானந்தன்.

எனது மச்சான்

எங்கள் குடும்பத்திற்கு கடவுளாக வந்து 14 வருடங்களுக்கு மேல் என்னை ஆதரித்தது மட்டுமன்றி என்னை உங்களில் ஒருத்தியாக மதித்து இன்ப துன்பங்களில் பகிர்ந்தும் அன்பையும் ஆதரவையும் எனக்கும் எனது குடும்பத்திற்கும் தந்து எமது அம்மா அப்பாவிற்கு மகனாகவும் எனக்கு நல்ல நண்பனாகவும் தகப்பனாகவும் அக்காவிற்கு பொறுமையான கணவனாகவும உங்கள் சக்திக்கு மீறி எம்மை ஆதரித்த நீங்கள் இன்று எம்மைத் தனியே விட்டுப் பிரிந்து நீங்கள் மட்டும் நிம்மதி தேடிப் போய் விட்டீர்கள். ஒவ்வொரு விநாடியும் உங்களையே நினைக்கும் வண்ணம் எனக்கு நீங்கள் விட்டுச் சென்ற நினைவுகள் என்றும் என்னை விட்டு நீங்காது. எனது மனதில் உங்களைப் பிரிந்ததனால் ஏற்பட்ட உணர்வு பூர்வமான கவலைகளை விபரிப்பதை விடுத்து எனக்குள்ளேயே புதைத்து அதில் அமைதி காணத் துடிக்கிறேன். கடந்த காலங்களில் எனக்கு ஏற்பட்ட பலதரப்பட்ட கஸ்டங்களின் நடுவிலும் மனங் கோணாது அதையும் ஒரு சவாலாக எடுத்து எமக்கு என்றும் உறுதுணையாக இருந்து வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்தி எம்மை ஆழ்துயரில் விட்டுச் சென்ற உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய நீங்கள் விட்டுச் சென்ற பணிகளை உங்கள் வழியிலே என்றும் இயன்றவரை தொடர்வேன்.
மைத்துனி தேவா

Yogi

A few weeks ago at one of our lunch time gatherings at Amma's house, you put your arm around me and said I was your favourite sister-in -law. I reminded you that I was your only sister-in-law so you had no choice in the matter, and you lauged. I never heard you laugh again but I will remember that day for the rest of my life.

They say the way to a man's heart is through his stomach. We all know you had a great appetite Yogi, which means you must have had an even greater heart. We will remember you for that.

God bless you!

Joan

I miss you very much as my Uncle. I hope another relative of my family does not die.

Your nephew

Jake

Our Periya Anna

We never before thought to tackle the impossible task of putting into words how much Periya Anna really meant to us. But, he took the time to eloquently express how he felt about us. In doing so, he hopelessly humbled and honoured us. Periya Anna loved and cared for us in ways that only we really understand.

We loved, admired and respected him, and cherished the time we spent with him and his family. He was endearing, charismatic and generous to a fault.

Chocky & Ajan (Cousins)

OUR FRIEND YOGI !

Yogi has been our friend, who we have known all our lives. They say, "Fond memories never die." We have lost our best friend and we are all trying very hard to hide our feeling of sadness inside. It is not easy.

Yogi was our classmate at Royal College in Colombo and we grew up together from the age of 5. His home in Borrella was a second home to us. His very liberal and proud parents always welcomed his friends into their home in spite of all the mischief we were up to. Our class was most unique and one of a kind. Who would believe that after all these years all of our classmates are still in touch with one another most of whom are outside Sri lanka? We had all planned to go to Colombo in August this year to celebrate the Millennium and this is one of the reasons for Yogi's early admission to hospital so that he would be ready to travel. His plans were to go into hospital in February for the operation and come home after a week or two and a couple of months later he would have recovered from the operation so that he would be ready to join us in the trip in August. Sadly , that was not to be.

To have known someone like him has been a gift God has given us. This is a friend on whom you can call upon at difficult times whether it is day or night and he will respond to your needs with a smile. This is a guy who will do a good turn to even his greatest enemy.

It is not easy to describe what he is to us - his friends. He has been a shoulder to lean on and someone for hugs too. It has been a feeling of warmth to be around him. During bad times we'd solve his problems and he'd do the same for us. We have to now try and think of the good times that we have had together because we cannot have them back any more and the reality hurts.

The following story reflects his very character:

It is a true story, which took place at the Seattle Special Olympics not so

Yogi

A few weeks ago at one 'of our lunch time gatherings at Amma's house, you put your arm around me and said I was your favourite sister-in -law. I reminded you that I was your only sister-in-law so you had no choice in the matter, and you lauged. I never heard you laugh again but I will remember that day for the rest of my life.

They say the way to a man's heart is through his stomach. We all know you had a great appetite Yogi, which means you must have had an even greater heart. We will remember you for that.

God bless you!

Joan

I miss you very much as my Uncle. I hope another relative of my family does not die.

Your nephew

Jake

Our Periya Anna

We never before thought to tackle the impossible task of putting into words how much Periya Anna really meant to us. But, he took the time to eloquently express how he felt about us. In doing so, he hopelessly humbled and honoured us. Periya Anna loved and cared for us in ways that only we really understand.

We loved, admired and respected him, and cherished the time we spent with him and his family. He was endearing, charismatic and generous to a fault.

Chocky & Ajan (Cousins)

OUR FRIEND YOGI !

Yogi has been our friend, who we have known all our lives. They say, "Fond memories never die." We have lost our best friend and we are all trying very hard to hide our feeling of sadness inside. It is not easy.

Yogi was our classmate at Royal College in Colombo and we grew up together from the age of 5. His home in Borrella was a second home to us. His very liberal and proud parents always welcomed his friends into their home in spite of all the mischief we were up to. Our class was most unique and one of a kind. Who would believe that after all these years all of our classmates are still in touch with one another most of whom are outside Sri lanka? We had all planned to go to Colombo in August this year to celebrate the Millennium and this is one of the reasons for Yogi's early admission to hospital so that he would be ready to travel. His plans were to go into hospital in February for the operation and come home after a week or two and a couple of months later he would have recovered from the operation so that he would be ready to join us in the trip in August. Sadly , that was not to be.

To have known someone like him has been a gift God has given us. This is a friend on whom you can call upon at difficult times whether it is day or night and he will respond to your needs with a smile. This is a guy who will do a good turn to even his greatest enemy.

It is not easy to describe what he is to us - his friends. He has been a shoulder to lean on and someone for hugs too. It has been a feeling of warmth to be around him. During bad times we'd solve his problems and he'd do the same for us. We have to now try and think of the good times that we have had together because we cannot have them back any more and the reality hurts.

The following story reflects his very character:

It is a true story, which took place at the Seattle Special Olympics not so

long ago. Nine contestants, all physically or mentally disabled, assembled at the starting line for the 100 - yard dash. At the gun, they all started out, not exactly in a dash, but with a relish to run the race to the finish and win. All, that is, except one little boy who stumbled on the asphalt, tumbled over a couple of times, and began to cry. The other eight heard the boy cry. They slowed down and looked back. Then they all turned around and ran back - every one of them. One girl with Downs Syndrome bent down and kissed him and said: "This will make you better." Then all nine of them linked arms and walked together to the finishing line. Everyone in the stadium stood up, and cheering went on for several minutes. People who were there are still telling the story.

Why?

Because deep down we all know this one thing: what matters in this life is helping others even if that means slowing down yourself - even if you have to change course. Yogi lived his life that way. He had slowed down many a times just to help others! This guy, our friend- fits this description to the very word. We have lost a true friend and I have to add that Nalayini and I have lost a brother and my sons have lost an uncle.

S. Skanda Kumar

On behalf of the Old Royalists' Association ('66'67)
(Extract from the speech given at the funeral on 20th march 2000)

Forest Services

22 NewRoad, Rochester, Kent. ME1 1BG
Telephone:01634- 831955 Fax: 01634-840434

12 April 2000 Yogi Sittampalam

Yogi joined us at Forest Services in about 1986. He at once made his presence felt.

He started work at York way, Camden Town. This was a large Elf Petrol Station, with shop and carwash, which he quickly re-organised.

He was always more than ready to help, with the introduction of other first class operators, whom he gleaned from his wide circle of friends and family.

He was a wonderful character, always smiling, never at a loss, no matter what the problem. He worked with us, on and off about fifteen years.

Other people will have known him better than us, but no one could value his contribution, greater than we did.

He leaves a big hole in our lives and we will miss him.

Keith, Kevin and Frank

நன்றி நவிலல்

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு

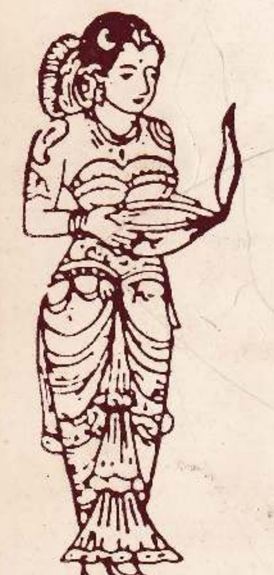

எங்கள் குடும்பத்தின் குலவிளக்காகத்
திகழ்ந்த அமரர் யோகீஸ்வரன்
சிற்றம்பலம் அவர்களின் மரணச்
சடங்கிலும் அதைத் தொடர்ந்து
நடைபெற்ற கிரிகைகளிலும் பல
வகையிலும் உதவியளித்து அனுதாபம்
காட்டியவர்களுக்கும், தபால்,தந்தி,
தொலைபேசி முதலிய சாதனங்கள்
மூலமாக அனுதாபம்
தெரிவித்தவர்களுக்கும் எமது
இதயபூர்வமான நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

தாய், தந்தை, மனைவி, பிள்ளைகள்
சகோதரர்கள், சகோதரி, மாமன்மார், மாமிமார்,
உறவினர், நண்பர்கள்

Designed & Printed by JR PRINT London Tel: 020 - 8503 6643